

ทนต์ทวคฺควณณนา

๓. สมพหุลกุมารกวดตุ. (๑๐๙)

“สุขกามานิ ภูตานีติ อิมํ ธมฺมเทสนํ สตุถา เชตวเน
วิหรนฺโต สมพหุเล กุมารเก อารพฺภ กเถสิ.

เอกสมิํ หิ ทิวเส สตุถา สาวตฺถิยํ ปิณฺฑาทาย ปวิสนฺโต
อนุตฺรามคฺเค สมพหุเล กุมารเก เอกํ ฌรสปฺปชาตีกํ อหิํ
ทนต์ทเกน ปหรนฺเต ทิสฺวา “กุมารกา กิํ กโรธาติ ปุจฺจิตฺวา,
“อหิํ ภนฺเต ทนต์ทเนน ปหฺรามาติ ... วุตฺเต, “กิํการณา (ตุมฺहे อหิํ
ทนต์ทเนน ปหฺรณ) อิติ ปุณฺ ปุจฺจิตฺวา, “ทำสนฺนเยน (มยํ อหิํ ทนต์ทเนน
ปหฺรณ) ภนฺเตติ วุตฺเต, “ตุมฺहे ‘อตุตฺตโน สฺขํ กริสฺสามาติ อิม
° ปหรนฺตา นิพฺพตฺตนิพฺพตฺตญฺจฺจเน สุขลาภิโน น ภวิสฺสธ, อตุต
โน สฺขํ ปตฺถเนนฺเตน หิ ปรี ปหฺริตฺถํ น วญฺญตฺติติ วต
วา อนุสนฺธิ ฌมฺเฏตฺวา ธมฺมํ เทเสนฺโต อิมํ คาคา อภาสิ

สุขกามานิ ภูตานิ โย ทนต์ทเนน วิหีสติ
อตุตฺตโน สุขเมสฺสาโน, เปจฺจ โส น ลภเต สฺขํ.
สุขกามานิ ภูตานิ โย ทนต์ทเนน น หีสติ
อตุตฺตโน สุขเมสฺสาโน, เปจฺจ โส ลภเต สฺขนฺติ.

ตตฺถ โย ทนต์ทเนนาติ โย ปุคฺคโล ทนต์ทเนน วา เลทฺททฺวาทีหิ
วา วิเหเจติ.

เปจฺจ โส น ลภเต สฺขนฺติ โส ปุคฺคโล ปรีโลเก มนุสฺสสฺสํ วา
ทิพฺพสฺสํ วา ปรมตฺตญฺจํ นิพฺพานสฺสํ วา น ลภติ.

หุติยคาถาย (อตุโธ เวทิตพฺโพ). เปจฺจ โส ลภเตติ โส ปุคฺค
โล ปรโลเก วุตฺตปฺปการํ ติวริํปี สุขํ ลภตีติ อตุโธ.

เทสนาวสาเน ปญฺจสตปิ เต กุมารกา โสตาปตฺติผล
ปติฏฺฐหิสูติ.

สมพหุลกุมารกาวตฺถ